

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quod poenitens super omnia curare debeat, vt vere couteratur, & ex
intimo cordis affectu de peccatis suis doleat. Ca. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

condonationem peccatorum, verumetiam ad reuincendos omnes prauos naturæ affectus & motus, & ad animam hominis poenitus defecandam. Videmus cotidie, quum quis hortum suum à nocētibus herbis & radicibus cupit esse repurgatum, quod igne telluri superstructo incendio eas exurat, aut falso liquore terram illam subinde perfundat, atq; ita infœlix omne lolium exarescere & interire facit. Ita quoque & hic sese res habet. Non alias efficacius tuam ipsius prauitatem, nocentesq; animi motus profligaueris & peremeris, quam per ardentem cōpunctionem, per aquas lachrymarū, & per ceterorum operum ad poenitentiam pertinentium acrimoniam.

Quod poenitens super omnia curare debeat, vt verè couteratur, & ex intimo cordis affectu de peccatis suis doleat. Ca. 1.

EX his iam fere intelligi datur poenitentiam accipi bifariam: vno modo pro virtute, nempe pro pio quodam exercitio, per quod homo sua contemplans cōmissa pericula & defectus, seipsum excitat ad spiritualem tristitiam, humilitatem, tolerantiam, & ad reliquas virtutes: altero modo pro vno sacramentorum ecclesiasticorū à Christo instituto, omnibus necessario, quī post baptismū in aliquod prolapsi sunt lætiale

DE TRIBVS PARTIBVS

tale peccatum. Sub hac acceptione, constat poenitentia tribus partibus, nempe contritione, confessione, satisfactione. Quæ tria necessaria sunt omnibus peccato aliquo mortali obnoxijis, si modo peruenire tandē cupiunt ad regnū cœleste. Quoniā autē perpauca sunt adultæ ætatis, qui nunquā peccarunt letaliter, sed õnes fere peccatores aut sunt, aut certe aliquando fuerunt, operis precium me facturum existimaui, si hic de poenitētia ea quæ sacramentū est, fusius aliquid edisseram, idq; iuxta tres ipsius partes: quarū prima atq; adeo præcipua est vera contritio, seu syncerus de commissis dolor. Nā quēadmodū fides præstantissimū est in baptisimate, ita contritio præcipuā rei partē continet in poenitentia. Quisquis ergo verā velit agere poenitentiam, ante omnia curare debet, vt synceram habeat de commissis contritionem. Quæ quoniam hodie perpauca curæ est, timendū est perpaucos item esse, qui verè consequantur suorum criminum remissionem. Maxima .n. peccantium pars longè amplius sollicita est, vt recte sua crimina confiteatur ore apud sacerdotem, quā vt ea per veram cordis compunctionē defleat apud Deum. Rari quippe sunt qui sufficientē adhibent diligentiam ad veram habendā cordis

dis contritionem: cum tamen hoc ipsum sit
maximè necessarium, efficax & factu diffici-
limun: etiamsi nonnullis videatur confessi-
onè rem esse difficiliorem, propterea qd' cõ-
plures grauissimam pœnam subire vellēt, si
citra cõfessionē veniã consequi possent. Ve-
rũ re ip̃a longè maioris negotij est, vero affi-
ci cordis dolore. Longè. n. difficilius est mē-
tem hoīs immutare, ita vt prius placētia iã
fiant displicentia, & displicentia fiant placē-
tia, quam propria cõmissa apud sacerdotē
per oris cõfessionē enumerare. Atq; hac de
causa olim in nascētis Ecclesiæ primordijs, cũ
diuina sacramēta longe syncerius & religio-
sius susciperentur & tractarētur, summa per
episcopos & sacerdotes adhiberi diligētia
consuevit ad excitandã in animis peccatorũ
veram de commissis cõtritionē: neq; q̃squã
magnis flagitijs obnoxius etiam bene cõfes-
sus absoluebatur, nisi dũ euidētia aut certe
probabilia cernebantur contriti animi indi-
cia. Pœnitentia iniungebatur admodum se-
uera, & nonnunquam etiam publica: quæ
etiam longo temporis tractu exerceri habe-
bat priusquam pœnitens absolueretur, aut
ad sacrã admitteret cõmunionē: idq; iuxta
doctrinã apost. Pau, ita suo discipulo scribē-
tis, Manus cito nemini iposueris, neq; cõmu-
nicaueris

1. Tim. 5.

nicaueris